

Unnamed Legacy

Dr. M. Bhagavathi

Assistant Professor, Centre for Tamil Studies

Tamil Research Laboratory, S.T. Hindu College, Nagercoil

Abstract

In Sangam literature when singing internal songs, they should not be meant to refer to a specific leader or heroine but should be an expression of common emotions that transcended national and ethnic boundaries. She is the leader. It is not customary to point at cry that the van is alive. Written with that name. If the Song is it will only indicate the female or male function of the song. If you write without mentioning any name the song will become a common song for everyone in the world. Therefore when you look at the original song, you should not mention anyone's name when writing the song.

Keywords: *Legacy, Companion, Hunter, Brachion*

மலர்: 10

சிறப்பிதழ்: I

மாதம்: அக்டோபர்

வருடம்: 2025

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

DOI:

[https://doi.org/10.5281/](https://doi.org/10.5281/zenodo.17346665)

[zenodo.17346665](https://doi.org/10.5281/zenodo.17346665)

References

1. Aravanan, K.P. & Aattrainad – Love and Valor, Meyappan Tamil Publications, Manivasagar Offset Printers, First Edition, December 2002.
2. Seyapal, R. – Akananuru, Book 1, New Century Book House (P) Ltd., Fourth Edition, October 2011.
3. Tamizhnaal & Tholkappiyam – Poruladhikaram, Volume 3, Manivasagar Publications, Second Edition, October 2006.
4. Nagarasan, V. – Kurunthogai, Book 1, New Century Book House (P) Ltd., Fourth Edition, October 2011.

பெயர் சுட்டா மரபு

முனைவர் மா. பகவதி

உதவிப் பேராசிரியை, தமிழ் உயராய்வு மையம், தமிழ்க்கலை ஆய்வகம்
தெ.தி. இந்துக்கல்லூரி, நாகர்கோவில்

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சங்க இலக்கியங்களில் அகப்பாடல்களைப் பாடும் போது ஒரு குறிப்பிட்ட தலைவனையோ, தலைவியையோ, குறிப்பதாக அமையாமல் நாடு, மொழி, இனம் கடந்த பொது உணர்ச்சிகளின் வெளிப்பாடாக விளங்கவேண்டும். அதில் 'இவள்தான் தலைவி', 'இவன் தான் தலைவன்' என்று யாரையும் சுட்டிக்காட்டி என்று யாரையும் எழுதுவது மரபன்று. அவ்வாறு பெயரைக்கூறி பாடல் எழுதினால் அது அந்தப் பெண்ணுக்குரிய அல்லது ஆணுக்குரிய செயல்பாடுகளை மட்டும் குறிப்பதாக ஆகிவிடும். பெயரைக் குறிக்காமல் எழுதும் போது அந்தப்பாடல் உலகிலுள்ள அனைவருக்கும் பொதுவான பாடலாக அமையும். எனவே அப்பாடல்களைப் படைக்கும் போது யாருடைய இயற்பெயரையும் குறிப்பிட்டுப் பாடல் இயற்றக்கூடாதென்ற கட்டுப்பாடு அல்லது மரபு கூறப்பட்டுள்ளது.

திறவுச் சொற்கள்: மரபு, பாங்கன், வேட்டுவன், குறும்பொறை நாடன்

முன்னுரை

சங்க இலக்கியங்கள் தமிழர்களின் முதிர்ச்சியடைந்த நாகரிக வாழ்வைப் பிரதிபலித்துக்காட்டும் காலக்கண்ணாடியாகத் திகழ்கின்றன. மக்களின் வாழ்வை அகம் புறம் என்ற இரண்டாகப் படுத்துக்காட்டிய முன்னோர்கள் இலக்கியத்தையும் அகம், புறம் என்று பகுத்துள்ளனர். மக்களின் மனத்தினுள் ஏற்படும் உணர்வுகளைப் பற்றிக் கூறுவதால் அக இலக்கியம் எனப்பட்டது. இந்த அக இலக்கியங்களைப் படைக்கும் போது சில விதிமுறைகளை அல்லது மரபுமுறைகளைப் பின்பற்றிப் படைக்கும் திறன் போற்றுகுரியது. அகப்பாடல்கள் இலக்கிய ஆக்கம்பெற வடிவமைத்துக் கொள்ளப்பெற்ற விதிமுறைகளே அகப் பொருள் மரபுகளாகும். இதில் பெயர் சுட்டா மரபைப்பற்றி விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

பெயர் சுட்டா மரபு

அகப்பாடல்களில் பெயர் சுட்டா மரபென்பது அகத்திணைப் பாடல்களில்

தலைவன், தலைவி, தோழி, நற்றாய், செவிலி போன்ற கதாபாத்திரங்களின் பெயர்களை நேரடியாகக் குறிப்பிடாமல் அவர்களைப் பொதுவான சொற்களால் சுட்டிக்காட்டும் இலக்கிய மரபாகும். இம்மரபு சங்க இலக்கியங்களில் மிகச் சிறப்பாக வலியுறுத்தப்பட்டது. இது காதலின் உணர்வுப்பூர்வமான தன்மையை வெளிப்படுத்தவும், படிப்பவர்கள் தங்களின் உணர்வுகளை அந்தப்பாடல்களில் கண்டுகொள்ளவும் வழிவகுக்கிறது.

பெயர் சுட்டா மரபின் முக்கியத்துவம்

அகப்பாடல்கள் குறிப்பிட்ட கால கட்டத்தையோ, குறிப்பிட்ட நபரையோ குறிக்காமல் பொதுவான மனித உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கின்றன. படிப்பவர்கள் தங்களை தலைவன், தலைவி, தோழி போன்றோரின் இடத்திலிருந்து உணர்ந்து தங்கள் சொந்த காதல் அனுபவங்களோடு இந்தப் பாடல்களைத் தொடர்புபடுத்திக் கொள்ள உதவும். பெயர்களைக் குறிப்பிடாமல் பாடல்களைப் பாடுவது கற்பனை உலகை

உருவாக்கி கவித்துவத்தை அதிகரிக்கும். தொல்காப்பியத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இந்த மரபு சங்க இலக்கியங்களின் சிறப்பம்சமாகும்.

க.ப. அறவாணன் கருத்து

இயற்பெயர் சுட்டுவதால் ஏற்படும் குழப்பம் பற்றி க.ப. அறவாணன் கூறிய கருத்து மிகவும் ஏற்புடையது. 'அகப் பாடல்களில் இயற்பெயர் சுட்டலாகாது என்ற ஆணை தமிழ்ப்பாவுலகம் தற்சார்புடையதாகப் போய் விடக்கூடாதே என்பதற்காக இடப்பட்டது. குறிப்பிட்ட ஒருவனை அல்லது ஒருத்தியைப் பெயரிட்டுப் பாடுவது எனின் அது பெரும்பாலும் 'தனிமனித வாழ்த்துப் பாடலாக' வடிவு எடுத்து விடும். 'யாரோ ஒருவன் யாரோ ஒருத்தி' எனின், பாவலனின் எழுத்துச் சிறகு இடையூறின்றி கற்பனை வானில் கருத்து வெளியில் பறக்கும். அவ்வாறு இயல்பாக அமைவதே நல்ல கவிதையாக அமையும். எனவே தான் 'இயற்பெயர் சுட்டலாகாது' என்று மரபைப் போற்றினர்'. (அற்றை நாட் காதலும் வீரமும், க.ப. அறவாணன், ப.357) என்ற க.ப. அறவாணன் கூறியுள்ளார்.

தொல்காப்பிய மரபு

**‘மக்கள் நுதலிய அகன்ஐந் திணையும்
சுட்டி ஒருவர் பெயர்கொளப் பெறாஅர்’
(தொல்காப்பியம்-1000)**

என்னும் தொல்காப்பியப் பாடலில் மக்களது வாழ்வினைப் பாடுவதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்ட அகத்துள் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்ற ஐந்திணைப் பாடல்களுள் ஒருவரது இயற்பெயரைச் சுட்டிக் பாடப்படுதல் என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது என்று கூறப்பட்டுள்ளன.

குறுந்தொகை

தொல்காப்பியர் சுட்டிய பெயர்சுட்டா மரபிற்கு குறுந்தொகையின் 31-வது பாடல் சான்றாக அமைகின்றது.

**‘மன்னர் குழீஇய விழவினானும்,
மகளிர் தழீஇய துணங்கை யானும்,
யாண்டும் காணேன், மாண் தக்கோனை
யானும் ஓர் ஆடுகள மகனே, என் கை’**

(குறுந்தொகை. 31)

என்னும் பாடல் ஆதிமந்தியார் தன் கணவன் ஆட்டனத்தியைக் காவிரிப்புனல் விழாவில் இழந்த போது தேடிச்சென்றதாக அமைந்த பாடலாகும். ஆனால் இப்பாடல் அகப்பாடலாக அமையவேண்டும் என்பதற்காக ஆசிரியர் தலைவன் தலைவியின் பெயரைக் குறிப்பிடாமல் அகப்பாடல் வடிவில் எழுதியுள்ளார். இதிலிருந்து தலைவன் தலைவி பெயர் அகப்பாடலில் இடம் பெறாது என்பதை அறியலாம்.

திணைப்பெயர் குறிக்கப்படுதல்

தலைவன் தலைவியின் பெயரை நிலப்பெயராலும் அவர்களின் தொழில் பற்றிய பெயராலும் குறிப்பது மரபாகும்.

‘பெயரும் விணையும் என்று ஆஇரு வகைய’

**திணைதொறும் மரீஇய திணை நிலப் பெயரே
(தொல்காப்பியம் 966)**

என்ற நூற்பாவரிகள் அகத்திணைப் பாடல்களில் குறிஞ்சி, முல்லை முதலான திணை அடிப்படையிலான பெயர்களே மாந்தர் பெயர்களாக இடம்பெறும் என்று கூறுகின்றது. அவை நிலத்தால் வரும் பெயரும், தொழிலால் வரும் பெயரும் என்று எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. உதாரணமாக,

**நிலத்தால் வரும் பெயர் -
குறும்பொறை நாடன்
தொழிலால் வரும் பெயர் -
வேட்டுவன் என்பனவாகும்.**

**‘உவக்காண் தோன்றும் குறும்பொறை நாடன்
கறங்கு இசை விழவின் உறந்தைக் குணாது’**

(அகநானூறு. 4)

என்ற சங்கபாடல் வரிகளில் ‘குறும்பொறை நாடன்’ என்னும் பெயர் வந்துள்ளதால்

முல்லைத்திணைக்குரிய மக்களின் பெயர் குறும்பொறை நாடன் என்பதை அறியலாம்.

அகத்தில் இயற்பெயர் குறிக்கப்படுதல்

மக்களுடைய இயற்பெயர் புறத்திணைப் பாடல்களில் மட்டுமே பொருந்தி வருமென்றும், அகத்திணைப்பாடல்களில் கலந்து வராதென்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அகப்பாடல்களிலுள்ள புறச் செய்திகளில் இயற்பெயர் வருமென்பதை,

‘புறத்திணை மருங்கின் பொருந்தின் அல்லது

அகத்திணை மருங்கின் அளவுதல் இலவே

(தொல்காப்பியம் : 1001)

என்னும் தொல்காப்பியப் பாடல் வரிகளால் அறியலாம்.

தொல்காப்பியரின் கருத்தினை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் அகநானூற்றின் முதல் பாடலில் ‘ஆவி’ என்பவன் பொதினி மலைக்குரியவன் என்றும், அவன் முருகக்கடவுளைப் போன்று பெருந்தகையான நல்ல வெற்றிச் சிற்பினை உடையவனென்றும் வீரக்கழலினை அணிந்து மழவரைப் புறங்காட்டி ஓடச்செய்தவன் என்னும் அவனுடைய சிறப்பு கூறப்பட்டுள்ளது. இங்கு ‘ஆவி’ என்பவனுடைய பெயரைக் கூறி அவனுடைய வீரத்தினையும் விளக்கி புறச்செய்தி வந்துள்ளது.

‘முருகன் நற்போர் நெடுவேள் ஆவி,

அறுகோட்டு யானைப் பொதினி ஆங்கண்’

(அகநானூறு.1)

என்ற அகநானூற்றுப்பாடல் வரிகளிலிருந்து அகப்பாடலில் புறச்செய்திகள் வரும் போது இயற்பெயர் சுட்டப்படும் என்பதை அறியலாம்.

சங்க அகப்பாடல்கள் அனைத்தும் அகச் செய்திகளைக் கூறும்போது யார் பெயரையும் சுட்டிச் சொல்லவில்லை. அகப்பாடல்களில் தலைவன், தலைவி, தோழி, நற்றாய், செவிலி, பாங்கன், கண்டோர், பரத்தை என்று பொதுவான பெயர்களே அமைகின்றன.

பாடல்களும் இவர்களுடைய கூற்றாகவே தலைவி கூற்றுப்பாடல், தோழிக்கூற்றுப் பாடல், தலைவன் கூற்றுப்பாடல் என்ற முறையில் அமைகின்றன.

இயற்பெயர் சுட்டுவதால் ஏற்படும் குழப்பங்கள்

புறப்பாடல்களில் வீரம், கொடை என்று புற ஒழுக்கங்களைப் பற்றி கூறுவதால் அதில் வரும் பெயரை மற்றவர்களும் சூடிக் கொண்டு பெருமையுடன் வழங்கி வருவர். உதாரணமாக ‘பேகன்’ என்னும் வள்ளலின் பெயரைச் சூட்டிக் கொண்டால் அப்பெயர் வள்ளல் தன்மையின் அடையாளமாக இருக்கும் என்று மக்கள் எண்ணுவர்.

ஆனால் அகப்பாடல்கள் காதல் தொடர்பாக வெளியே சொல்ல இயலாத உணர்வுகளாக இருப்பதால் இதில் இயற்பெயரைச் சொல்லும் போது நிறைய பிரச்சனைகள் ஏற்பட வாய்ப்புள்ளது. உதாரணமாக, பரத்தையர் கூற்றுப் பாடலில் பரத்தையின் பெயர் ‘மாதவி’ என்று வைத்துக் கொண்டால் மக்கள் தங்களுக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகளுக்கு மாதவி என்று பெயர் வைத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள். அப்பெயரை வெறுக்கவே செய்வர். ஒருவேளை அப்பெயரை வைத்தாலும் அப்பெண்ணை எல்லோரும், இந்தப்பாடலைச் சுட்டிக் காட்டி கேலிசெய்வர். எனவே அகப்பாடலில் பெயர் சுட்டாமல் இருப்பதே சிறந்ததென்று எண்ணி இம்மரபைக் கையாளவேண்டும் என்கின்றனர் முன்னோர்கள்.

நிறைவுரை

அகப்பாடல்களில் இயற்பெயர் சுட்டப் படாததால் இது தனிப்பட்ட காதல் நிகழ்வாகக் கருதப்படாமல் மனித மனதின் ஆழமான உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கும் கலை வடிவமாகப் போற்றப்படுகின்றன. இம்மரபு இலக்கியங்களின் உள்ளடக்கத்தையும், கருப்பொருளையும் பொதுமைப்படுத்த

உதவுகிறது. அம்மரபு அகப்பாடல்களுக்கு உலகளாவிய தன்மையை அளிக்கிறது. இது குறிப்பிட்ட நபர்களின் கதையாக மட்டுமல்லாமல் பொதுவான காதல் அனுபவத்தைப் பேசுகின்றது. சங்கப் புலவர்கள் உணர்வுகளையும் சிந்தனைகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு படைத்தது போன்று, அதனைப் படிப்பவர்களும் தம் உணர்வுக்கும் சிந்தனைக்கும் ஏற்ப சுவைக்கின்றனர். சங்க அக இலக்கியங்கள் பெயர் சுட்டாத ஒருவரின் காதல் உணர்வுகளாதலின் சுவைக்கின்ற ஒவ்வொருவருக்கும் தன் உணர்வுகளைக் காண்பதற்கு வாய்ப்பாக அமைகின்றது. அதனால் தான் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட அக இலக்கிய உணர்வுகளை நாம் இன்றளவும் உணர்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம்.

துணை நூற்பட்டியல்

1. அறவாணன், க.ப. - 'அற்றைநாட் காதலும் வீரமும்' மெய்யப்பன் தமிழாய்வக வெளியீடு மணிவாசகர் ஆப்செட் பிரிண்டர்ஸ் முதல்பதிப்பு - டிசம்பர் - 2002
2. செயபால், இரா. - 'அகநானூறு', புத்தகம் -1 நியூசெஞ்சுரி புக் கிவுஸ் (பி) லிட் நான்காம் பதிப்பு - அக்டோபர் - 2011
3. தமிழண்ணல் - 'தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்' தொகுதி - 3 மணிவாசகர் பதிப்பகம் 2-ஆம் பதிப்பு - அக்டோபர், 2006
4. நாகராசன், வி - 'குறுந்தொகை' புத்தகம். 1, நியூசெஞ்சுரி புக் கிவுஸ் (பி) லிட், நான்காம் பதிப்பு - அக்டோபர் - 2011